

اثر غلظت های مختلف بنزیل آمینو پیورین و کینیتین بر پرآوری شاخساره جانبی و نابجا توت فرنگی (*Fragaria X ananassa* Duch)

محمود صادقی^۱، یوسف حمید اوغلی^۲، محمود اثنه عشری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باگبانی دانشگاه گیلان، ۲- استادیار گروه باگبانی دانشگاه گیلان

۳- استادیار گروه باگبانی و بیوتکنولوژی دانشگاه بوعلی سینا_همدان

در این مطالعه اثر دو نوع سیتوکینین در غلظتهای مختلف بر پرآوری شاخساره های جانبی و نابجا رقم توت فرنگی "Selva" بررسی شد. این آزمون در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تیمار و ۳ تکرار و ۳ نمونه در هر تکرار، انجام شد. شاخص های اندازه گیری شده شامل تعداد شاخساره در هر ریز نمونه و طول شاخساره بوده است. این رقم از نظر شاخص تعداد شاخساره، در تیمارهای ۰/۷۵ و ۱ میلی گرم بر لیتر کینیتین بهترین پرآوری را نشان داد. در تیمار ۰/۷۵ میلی گرم بر لیتر کینیتین به طور متوسط ۹/۸ شاخساره

در هر ریز نمونه و در تیمار ۱ میلی گرم بر لیتر کیتیتین به طور متوسط $25/4$ شاخصاره در هر ریز نمونه تشکیل شد. از نظر شاخص تعداد شاخصاره، افزایش غلظت بتزیل آمبینو پپورین تا $75/0$ میلی گرم بر لیتر سبب افزایش تعداد شاخصاره (به طور متوسط $2/44$ شاخصاره در هر ریز نمونه) شد ولی در غلظت 1 میلی گرم بر لیتر، تولید شاخصاره $77/0$ کاهش یافت. تیمار های با غلظت $0/5$ و 1 میلی گرم بر لیتر کیتیتین به ترتیب موجب تولید شاخصاره جانبی و نابجا شدند. با توجه به مطالب فوق نتیجه گرفته می شود که بهترین تیمار از نظر سرعت و میزان پرآوری شاخصاره، تیمار $75/0$ و 1 میلی گرم بر لیتر کیتیتین می باشد. نتایج نشان می دهند که با افزایش غلظت کیتیتین، سرعت و میزان پرآوری شاخصاره نابجا افزایش و با کاهش غلظت کیتیتین رشد جوانه های جانبی تحریک می شود. همچنین شواهد نشان می دهند که با افزایش تعداد شاخصاره در هر ریز نمونه، گیاهچه های تولید شده به عوارض غیر طبیعی شدن مانند حلقه ای شدن برگ و دمبرگ دچار می شوند که علت احتمالی آن افزایش تجمع گازها بویژه اتیلن توسط تعداد گیاهچه های تولید شده در داخل ظرف کشت است. برای کاهش ایجاد این اثرات نامطلوب و کاهش تولید شاخصاره نابجا توصیه می شود که از غلظت های کم کیتیتین ($0/5$ و $75/0$ میلی گرم بر لیتر) استفاده شود.

کلمات کلیدی: توت فرنگی (*Fragaria X ananassa Duch*) ، سیتوکینین ها، پرآوری، شاخصاره جانبی، شاخصاره نابجا